

10. Opgjøvelse af, hvad Embeds- og Bestillingsmænds samlede Indtægt efter Nr. 1 kan ansættes til, saavel som af dem efter denne Bevilling tilkommende Dyrctidstillæg, bliver, indtænkt nogen Anvisning kan finde Sted, at forelægge Finansministeren, hvorhos denne bemyndiges til at afgjøre alle i Anledning af denne Bevillings Anvendelse opstaaende Spørgsmaal, uden at Fortolkningen af vedkommende Embeds- eller Bestillingsmand kan gjøres til Gjenstand for Rettergang.

vedtoges enstemmig med 41 Stemmer.

- 3) Lovforslaget § 13, med den vedtagne Forandring,

vedtoges enstemmig med 41 Stemmer.

- 4) Ændringsforslag af Breinholt til § 14:

Post 7. „Til Udvidelse af Havnen ved Frederikshavn 2,200,000 Kr.

1ste Bidrag.....200,000 Kr.“
udgaar.

forkastedes med 37 Stemmer mod 5.

- 5) Lovforslaget § 14 (se Tillæg C., Sp. 91—94).

vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

- 6) Lovforslagets § 1 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Som Tillæg til de ved den midlertidige Finanslov for Finantsaaret 1881—82 af 1ste April 1881 samt ved Love af 31te Mai og 30te Juni 1881 om Forlængelse af den ved den midlertidige Finanslov givne Bevilling hjemlede Udgifter bevilges — foruden de i nedenstaaende §§ 2, 3 og 4 omhandlede Beløb, der bringes forlobsd til Afgang i de paagjældende Indtægter med ialt 138,938 Kr. 46 Ø. — en Sum af 3,674,091 Kr. 06 Ø. til de i §§ 5—14 opførte Udgifter.

vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Derefter fattes Sagens Overgang til tredie Behandling under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Frdn. af 11te November 1791, § 4, Litra h.

(2den Behandling findes i Tidenden, Spalte 1006 ff.).

Intet Ændringsforslag var filltet.

Sagen i sin Helhed fattes under Forhandling.

Saffner: Naar Thinget nu har været samlet paa det Nærmeste i 6 Maaned, og der har fundet Forhandlinger Sted som de, der have fundet Sted i denne Aage, kan jeg godt forstaa, at man ikke med særlig Interesse gaar til Behandling selv af vigtigere Lovforslag, og derfor kan jeg fuldkommen godt forstaa, dersom man med en vis Forundring, jeg kan sige maasse med lidt Uvillie ser, at der er et Medlem af Thinget, der begjærer Ordet, for at tale om et saa ubetydeligt Lovforslag som det, her foreligger. Jeg skal imidlertid fatte mig i stor Korthed. Jeg vil blot tillade mig at henvende en Opfordring til Thingets Medlemmer om at flaa dette lille Lovforslag i den Stikkelse, hvori det nu foreligger, ihjel. Jeg anser det for ganske utvivlsomt, at, dersom det vedtages her i Thinget og kommer over i det andet Thing, vil det enten blive flaaet ihjel der eller blive bragt tilbage til den tidligere Stikkelse og saaledes komme tilbage til Landsthinget, ifald Tiden tillader det, og det anser jeg ikke for ønskeligt. Jeg findes desuden, at, baade det Lovforslag, som nu foreligger, og det, som indkom her i Thinget, ere lidet heldige. Det, der er Kjernen i dette Lovforslag, er jo § 4 h. i Forordningen om Sognefogedernes Bestikkelse, deres Embedsforretninger og Belønninger af 11te November 1791, som lyder saaledes: „Naar nogen Ordre, som angaar kongelig Tjeneste eller det Offentlige, skal sendes enten til Forhøndelse udenfor den By, hvor Sognefogeden bor, eller befordres til næste Sogn, da er Sognefogden bemyndiget til efter rigtig Omgang at beordre Sognets Husmænd at frembringe samme til sit bestemte Sted fra By til By paa den bekvemteste og letteste Maade“, og saa følger der nogle Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes, naar Brevene ikke blive besørge, eller de Paagjældende udeblive efter Tilsigelse. Her er nu i den citerede Paragraf ikke med et eneste Ord nævnt Reisetjentene, men dog angaar det foreliggende Lovforslags Indhold dem. Bestemmelsen i Forordningen af 11te November 1791 er jo undergaaet nogen Forandring ved senere udfomne Love